

Держтеатр ім. ЛЕНІНА

Драматичний театр мистецького об'єднання

≡ „БЕРЕЗІЛЬ“ ≡

Головний режисер народній артист республіки
ЛЕСЬ КУРБАС.

„ЖАКЕРІЯ“

Трагедія-епопея на 4 дії за М. МЕРІМЕ

Режисер—Б. ТЯГНО.

Лаборант—Е. Лішанський.

ЖАКЕРІЯ

трагедійна епопея на 4 дії з часів селянського повстання XIV стол.

Серед багатьох селянських повстань у всіх країнах феодальної Європи власне лише „Жакерія“ (XIV вік) була значним фактом, не вважаючи на її недовготривалість, а саме—від 15 до 30 днів (з 21 травня—10 червня 1381 р.) немов степова пожежа, що за кілька годин охоплює безмежний простір, це повстання вибухнуло, і залишило в пам'яті народу глибокий слід. Цей селянський рух було записано на сторінках історії красномовним фактом—страшним числом тортур і смертних вироків селянам. Ці події, що сталися протягом такого короткого періоду боротьби, відомі нам лише з літописів аристократів-феодалів, що були далеко не безсторонні.

За „жаків“ (так в ті часи аристократія з призирством звала селян „жак—сіряк“) в історії того часу згадується лише з обуренням. Це дуже характерно для феодалізму, що пануючи, мстить на тому, кого сам боїться і намагається найганебнішими обвинуваченнями виправдати жорстокі репресії. (Тепер маємо те саме—сучасна Польща і Румунія, що й досі продовжують славетні традиції середньовічної „культури“ по своїх дефензивах та сігуранцах). Історія пов-

стання „жаків„ лишається до тепер ТЕМНОЮ в СВОЇХ деталях. Відомо лише, що „жаки“ обурені на своїх феодалів, повстали, і озброївшись чим попало, без ясного плану і без повної стратегії, йшли навмання, аби лише помститися за своє поневір'я.

Подібно до того, як колись українські селяне (Чигиринський бунт), повставши проти поміщиків, зберегли віру в справедливість царя, так і „жаки“ зберегли свою релігійну відданість королю і на чолі їх можна було зустріти лицарів—ченців, людей цілком випадкових, що керувалися лише своїми особистими інтересами. Ці „проводирі“ скористались ще одною нагодою, аби на спинах „сіряків“ досягти своєї мети. Співка селянства з такими пройдисвітами, як ці ченці і лицарі, ні до чого путнього довести не могла. Поразка „жаків“ в цій боротьбі мусіла статись, бо тут стикнулися дві сили: неорганізована юрба „жаків“, озброєна примітивним почуттям свободи, з організованим феодалізмом, що з-покон-віку був озброєний змаганням до поневолення.

Режисура вистави

Г р а ю т ь :

Сірий Вовк	Шагайда С.
Осаул	Свашенко С.
Вільфрід	Іванів-Назарчук
Годфруа, кривий	Подорожний
Новий	Гавришко
Барон Д'Апремон	Сердюк
Ізабела його дочка	Чистякова-Нещадимеко
Конрад—його син	Титаренко Н.
Сенешаль—дворецький барона	Ільченко М.
Буфон	Балабан Б.
Бонен—учитель	Савченко
Маріон	} Стещенко Бабіївна
П'єр	Масоха
1-й паж	Пігулович О.
2-й паж	Лор С.
Хома	Кононенко М.
Рено	Ходкевич С.
Моран	Карпенко С.
Сімон—селянин	Стеценко В.
Бартелемі Дапремона	Новик
Гальон	Свашенко С.
Марта	Петрова Е.
Жанета	Бабенко Л.
1-й селянин	Жаданівський
2-й селянин	Гавришко
3-й селянин	Івашутич О.
Абрам—кабатчик	Радчук Ф.
Сір Де-Беліль, посла- нець короля	Гірняк О.
Брат Жан	Бучма А.
„ Гонорій	Крушельницький М.
„ Сульпіцій Ченці	Шутенко А.
„ Годеран	Подорожний О.
„ Ігнатій	Савченко К.
Д'Ажуні Ласіньяк	Подорожний О.
Де-Курсі	Дрозд Г.
Де-Буасі	Стукаченко В.
Сір Будуен	Стукаченко В.
Сен Круа	Радчук К.
1-а дама	Бабіївна Г.
2-а дама	Даценко Л.
3-а дама	Петрова Е.
4-а дама	Бабенко Л.
5-а дама	Бжеська В.
Сівард англійський ли- цар	Бабенко Д.
Броун—стрілець	Ковбасюк П.
Вчений	Радчук Ф.

Сірі Вовки, вояки, селяне, англійці, ченці, ли-
царі, челядь.

Художник—В. ШКЛЯІВ

Диригент—М. ПОКРОВСЬКИЙ.

Музика: пісня сірих вовків
абатство і майдан—Буцький.
Вступ, марш. 2-ої дії
вступ до 4-ої дії,
фінал—Вериківський.

Помреж—САВИЦЬКИЙ О.

Машиніст сцени—ДОМБРОВСЬКИЙ К.

